

меліоративних робіт; надання права єдиного голосу своїм галузевим представникам.

Практичне значення виконаного завдання полягає в тому, що враховано агрохімічний, меліоративний, логістичний і збутовий напрями ДПП, а функції уряду в межах реалізації відповідних проектів зводяться до формування гармонізованих до кращої практики земельних відносин; стимулювання підвищення якості та охорони ґрунтів як національного багатства; сприяння та безпосередньої участі в розбудові гармонізованої до кращої світової практики логістичної інфраструктури аграрного бізнесу.

Література.

1. Павлов О.І. Агропродовольча сфера України як об'єкт національної безпеки / О.І. Павлов // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 97–103.
2. Полозенко Д. В. Глобалізація економіки та фінансова стабільність в Україні / Д.В. Полозенко // Економіка АПК. – 2014. – № 5. – С. 5-11.
3. Саблук П.Т. Стан і напрями розвитку аграрної реформи / П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2015. – № 2 – С. 10-17.
4. Ходаківська О.В. Розвиток земельних відносин в аграрному секторі України / О.В. Ходаківська. – Київ : ННЦ ІАЕ, 2015. – 26 с.
5. Хорунжий М.Й. Завдання національної аграрної політики на сучасному етапі / М.Й. Хорунжий // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 22–29.

ПЕРСПЕКТИВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

**КОВАЛЕНКО М.М., Д.Н.ДЕРЖ.УПР., ДОЦЕНТ КАФЕДРИ,
ХАРКІВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ
НАКІСЬКО О.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ КАФЕДРИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Фінансова система України за останні десятиріччя відокремилася в особливий контур суспільного відтворення, все більше стає бізнесом для обраних. Практично, не вимагаючи капіталомістких вкладень, технологічного використання чи перероблення ресурсів у виробничій сфері, фінансова сфера все більше стає віртуальним підприємництвом, послаблюється інтерес до факторів реального

процесу відтворення та необхідного інституційного забезпечення. Як правило, доходи тут утворюються від надання послуг з перетворення одних цінних паперів в інші або від електронного перезапису рахунків. Фінансове підприємництво все більше набуває форму монополій, взаємопов'язаних з наднаціональним капіталом та державною владою. І посилення недовіри населення до державної влади, поряд і з іншими важливими причинами, доводиться пов'язувати із її захопленістю монетарними підходами регулювання економіки при відсутності суб'єктності та системності.

Такий особливий статус фінансової сфери з її потенційними можливостями змінює традиційну шкалу переваг. Навіть термінологія в новій системі обліку і статистики додає фінансовому сектору первинність у порівнянні з реальним сектором, в якому підприємства подаються як об'єкти з негативною приставкою – нефінансові корпорації (підприємства). Така зміна акцентів, розриває змістовні взаємозв'язки відтворювального процесу, обертається великими неприємностями для економіки та ставить під загрозу можливість суспільного розвитку.

Підґрунтям та чинником формування та розвитку фінансової сфери, фінансів, у першу чергу, виступають грошові відносини, самі гроші. Наявність фінансових відносин завжди супроводжується реальним рухом грошових коштів. Немає грошей – не може бути і фінансової системи. Питання грошового забезпечення національної економіки країни та формування нової фінансової системи, здатної зв'язати між собою усі наявні у суспільства фактори виробництва, стимулювати інвестиційний процес стають особливо актуальними.

Питаннями особливостей державного регулювання економіки з метою утворення, а не перерозподілу багатства, організації фінансових відносин щодо забезпечення народного господарства необхідною кількістю внутрішніх грошей, спрямованих на стимулювання розвитку національної економіки з одного боку та протистояння викликам неспроможності ринку, жорсткій міжнародній конкуренції та внутрішнім соціальним конфліктам займалися наступні вчені: Фрідріх Ліст [3], Сергій Шарапов [10], Сільвіо Гезель [6], Джон Кейнс [2], Елвін Хансен [9], Карл Поланьї [4], Джон Гелбрейт [1], Джозеф Стігліц [7], Ерік Райнерт [5], Хайдар Баш [8] та інші.

Економіка України опинилася в катастрофічному становищі. Продовжуються процеси руйнації промисловості, цілісності та збалансованості агропромислового комплексу. Намітилися тенденції скорочення торгівлі, обмеження розвитку малого та середнього підприємництва. Зростає безробіття та зменшується рівень життя

населення. В занепаді залишаються усі соціальні сторони суспільного життя країни. Одним з ключових питань щодо розв'язання такого становища, є вирішення проблем фінансової сфери, що формалізується, у першу чергу, в системній підтримці «грошового голоду» в країні, котрий так гостро відчують вітчизняні споживачі та виробники, за умови одночасного перетікання природних та трудових ресурсів за кордон, посилення зовнішньої боргової залежності.

Помилкою для України, як і для багатьох країн за останню історію людства відносно емісії грошей є її прив'язка до певного активу (для України це обсяги міжнародних резервів; для інших – золото, валюта тощо) з метою забезпечення «цінності» грошей.

Однак обсяг грошей обмежується лише можливостями економіки. Гроші є інструментом, що приводить в дію економічну діяльність для виробництва товарів і послуг. Це і є, так звана, стимулююча функція грошей, за якої, гроші стають спонуканням до прояву намірів щодо виробництва та споживання. Реалізація цієї функції дає можливість державі бути економічно суверенною та забезпечити мобілізацію усіх наявних у неї факторів виробництва заради її довгострокового соціально-економічного розвитку. Таким чином, гроші стають не просто сполучною ланкою в економіці, навпаки, вони відіграють величезну роль, приводячи в рух виробництво і споживання. Саме на такому розумінні Кількісної Теорії Грошей в умовах забезпечення ефективного попиту наполягав Д. М. Кейнс: «Поки є неповна зайнятість факторів виробництва, ступінь їх використання буде змінюватися в тій же пропорції, що і кількість грошей; якщо ж досягнута повна їх зайнятість, то ціни будуть змінюватися в тій же пропорції, що і кількість грошей» (Кейнс Д. М. «Общая теория занятости процента и денег»).

В сучасних умовах формування капіталістичної економічної системи для більшості людей стає дуже складно в повній мірі реалізувати свої таланти, здібності на суспільне та особисте благо. Для переважної більшості людей втрачається можливість своєю чесною працею та здібностями піднятися вище положення робочого чи службовця. Капіталістичні відносини марнотратно відносяться до людської праці, ідей, прагнень змінити життя суспільства на краще і навіть зводить нанівець людські здібності. Практично це можна з впевненістю визначити як певний вид кастової системи.

Запропоновано здійснювати модернізацію фінансової системи з урахуванням усіх негативних наслідків функціонування капіталістичного (ринкового) типу економічної системи для всебічного розвитку суспільства. Альтернативним, має стати орієнтація

на змішаний тип економічної системи, котрий ґрунтується на: забезпеченні балансу різних форм власності в інтересах усього суспільства та рівних можливостей в економіці; оптимальному поєднанні ринкового механізму з державними методами регулювання економіки; посиленні соціальної спрямованості розвитку економіки; досягненні високого рівня розвитку науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, продуктивних сил. Лише власне сучасне виробництво, яке створює високу додаткову вартість, може забезпечити населення гідними робочими місцями та заробітною платою. На засадах застосування «абсолютних» та «вільних» грошей доцільно утворити модель внутрішнього інвестування.

Література.

1. Гэлбрейт Джон Кеннет. Экономика невинного обмана: правда нашего времени / Дж. К. Гэлбрейт. – М.: Издательство «Европа», 2009. – 88 с.
2. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / Джон Мейнард Кейнс. – М., 1976. – 453 с.
3. Лист Фридрих. Национальная система политической экономии [Электронный ресурс]: Электронная библиотека RoyalLib.com. – Режим доступа: http://royallib.com/book/list_fridrih/natsionalnaya_sistema_politicheskoy_ekonomii.html.
4. Поланьи К. Великая трансформация: политические и экономические истоки нашего времени / К. Поланьи : Пер. с англ. А.А. Васильева, С.Е. Федорова и А.П. Шурбелева. Под общей редакцией С.Е. Федорова. – СПб.: Алетейя, 2002. – 320 с.
5. Райнерт Э. С. Как богатые страны стали богатыми, и почему бедные страны остаются бедными / Э. С. Райнерт : Пер. с англ. Н. Автономовой; под ред. В. Автономова; Гос. ун-т – Высшая школа экономики. – М.: Изд. дом Гос. ун-та – Высшей школы экономики, 2011. – 384 с.
6. Сильвио Гезель. Естественный экономический порядок. [Электронный ресурс]: E-reading. – Режим доступа: <http://www.e-reading.link/book.php?book=142188>.
7. Стігліц Д. Глобалізація та її тягар: пер. з англ. / Дж. Стігліц. – К.: Вид. дім «КМ Академія», 2003. – 252 с.
8. Хайдар Баш. Модель Национальной Экономии – новая экономическая система / Б. Хайдар : Пер. с турец. под редакцией Шайдуллина Х.Л. – Казань: Идел-пресс, 2011. – 160 с.
9. Хансен Э. Денежная теория и финансовая политика / Элвин Хансен ; пер. с англ. и ред. пер. В. Е. Малевича ; Центр эволюц. экономики. – Москва : Дело, 2006 – 311 с.
10. Шарапов С.Ф. Избранное / С. Ф. Шарапов; [сост., автор вступ. ст., коммент. А. В. Репников]. – М.: Российская политическая энциклопедия (РОССПЭН), 2010. – 744 с.